

[Helge Madsen.]

mere effektivt, end det foreslås i det foreliggende lovforslag. Jeg skal kun fremdrage et par enkelte punkter; dermed være ikke sagt, at der ikke er flere.

Et par af de foregående ærede ordførere har været inde på konventionens artikel 5, stk. 4. Deri hedder det:

„Enhver, der berøves friheden ved anholdelse eller forvaring, skal være berettiget til at tage skridt til, at der af en domstol træffes hurtig afgørelse om lovligheden af hans forvaring“

o. s. v.

Hertil siges der i bemærkningerne til lovforslaget, at grundlovens § 70, som sikrer domstolens indgreb, og forsorgslovens § 52 må anses for at opfylde konventionens krav. Så læser man de afsnit af udvalgsbetænkningen, der drejer sig om disse forhold; konklusionen findes i udvalgsbetænkningen på side 158, hvor der står, at den retsbeskyttelse, der ligger i domstolens prøvesesret, kun kan have en begrænset værdi, og der fortsættes:

„at den indespærredes praktiske muligheder for at få sagen for domstolene er ringe“;

og videre:

„Endelig vil det under indespærringen faktisk ikke være let for ham at tage initiativet til og få gennemført et sagsanlæg.“

Endelig sluttet der med, at det kan være, at han overhovedet ikke bliver gjort bekendt med denne mulighed.

På den baggrund synes jeg nok, det er lidt flot at henvise til, at konventionens krav om hurtig afgørelse hermed er opfyldt. Det vil jeg gerne høre den højtærede minsters udtalelse om.

Der gives også i udvalgsbetænkningen flere eksempler på, at de folk, der falder ind under forsorgsloven, er væsentligt dårligere stillet med hensyn til menneskerettigheder end forbrydere; det er for mig at se også et uværdigt forhold.

Endelig er jeg betænkelig ved denne nærhed ved konventionens grænser, under hensyn til konventionens artikel 13, hvori det hedder:

„Enhver, der krænkes i de ved denne konvention anerkendte rettigheder og friheder, skal have adgang til effektiv oprejsning for en national myndighed,

uanset om krænkelserne er begået af personer, der handler på embeds vegne.“

Sagen skal altså i påkommende tilfælde behandles af en domstol her i landet, og denne domstol kan jo kun dømme efter de danske love; men derefter kan der blive tale om, at den internationale domstol, som er et led i konventionen og et led, som jeg tror der er almindelig enighed om at Danmark bør anerkende — der er jo tale om, at vi eventuelt skal anerkende den som det første land — ud fra konventionen, og når vore lovregler ligger så nær ved grænserne, som det forekommer mig at de gør på nogle områder, muligvis underkender den danske domstols afgørelse, og det kan vi ikke rigtig være bekendt.

Derfor vil jeg gerne understrege det ærede medlem hr. Strøms henstilling om ikke blot at gennemføre det foreliggende lovforslag, men at foretage sådanne yderligere ændringer i vor lovgivning på dette område, at vi med rette kan sige, at Danmark har en lovgivning, som opfylder ikke alene konventionens bogstav, men også den ånd, som er kommet til udtryk i konventionen.

Petra Petersen: Det foreliggende lovforslag tilsigter, som det er sagt, at bringe forsorgsloven i overensstemmelse med konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder. Mit parti vil gerne fastslå, at dette lovforslag ikke er tilstrækkeligt til at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med konventionen, idet de lovændringer, der foreslås i det, ikke indeholder konventionens afgørende regler om den indespærredes ret og om beskyttelse af den indespærrede. Der står i konventionens artikel 5, stk. 3 og 4, at enhver, der anholdes — og her må man vel også tage dem med, som bliver fjernet, altså kommer ud for administrativ frihedsberøvelse —, ufortøvet skal stilles for en dommer eller anden øvrighedsperson, samt at der hurtigt skal træffes afgørelse om lovligheden af hans forvaring, og at hans løsladelse beordres, hvis forvaringen ikke er lovlig. Endvidere står der i artikel 6, stk. 3, at han umiddelbart skal have underretning om arten af og årsagen til den anklage, der er rejst mod ham. Dette sker ikke i praksis, og det vil heller ikke ske, selv efter at den foreslåede lovændring bliver vedtaget. Det er netop her, at der begås så mange forsømmelser. Gang på gang ser vi her i Dan-